

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Helyettes szerk.: **Debreczeni Sándor.**

Kiadó: **Papp György,** Gyulafehérvárt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Humánus egyletek.

Pandora kinyitotta a szelenczét és ezer baj szállott a világra, ezt mondja a mythologia. — Csodálatos, hogy azok a bajok nem egyformán szállottak mindenkire, hanem egyikre nagyon sok, a másakra majd semmi sem jutott.

Az ember fárad, küzd, a küzdelem hevében elmosódnak előtte az apróbb bajok, előtte lebeg a virágos jövő, mit a remény himez. Es a küzdelmek jutalma nagyon sokszor kinos szenvedés, előre nem látott tömege soha nem ismert bajoknak.

A földmives arezán a terhes munka sajtolta izzadtságesepekkel veti bele az anya földbe utolsó magvát, s a jól elvégzett munka felett reménytől terhesen tekint a jövőbe, és a gazdag termést ígérő határ felett egyszer megdördül az ég, s az olomszürke felhők ölén vakító villámfénynél született jég; letarol egy óra alatt mindent, mit hónapok verejtékével öntözött a gondos gazda keze.

A ringó vetések zöldjén mint ezüst szalag simul végig a patak, tarka viráglepte partján hajlong a dus kalász s a pacsirta danájába édes harmóniával olvad bele a hullámos vetés szellő szülte halk zizzenése, — pár nap multán a szelid patak tengerré leszen, piszkos habja rohanva surrán át a határon, csak egy-egy kiálló fa képez szigetet a szeunyes ár felett, a többi mind, édes dalu pacsirta és a gazda reménye ott van alant mélyen, mélyen, a boldog mosoly megfagy a reményvesztett nép ajkán, vége mindennek.

Az emberpár családot alkotott, tűzhelyén a boldogság virul, a sok munka meghozta gyümölcsét, saját hajlék alatt keres fészket a népeket nemző boldogság, mint vándormadár

a fáradság rakta fészekben; a csűr telve, a piros gabonafejek ezre piruló szemekkel telve asztagban áll az udvaron; — egyszer csak megkondul a vészharang, a csendes nyugalom fészket két-ségbe esett sikoly veri fel, a ház tetején szélről korbácsolva megjelen egy tűznyelv és perczek alatt egy hosszú élet gyümölese feketélik, semmivé téve, néma képe gyászos kétségbeesésnek, mint a koldusbotra jutott ember érzéketlen areza.

Az örömkacaját felváltja valami zűrzaravos láрма, a melynek mélyén a nyomor visszhangja nyög.

Es akkor, mikor a megpróbáltatások rettenetes özöne elborítja az egyik embert, mint a ringó vetést a szennyes ár, mint a házak fedelét a pusztító tűz, megjelenik a másik ember, és a szeretet nemzette jótékony-sággal letörli a fájdalom könyzeit.

Nagy emberbarátok, a kiknek szive ezerek fájdalmát érezte, a kiknek nagy szive ezeret szeretett, látták azt, hogy egyik ember könnyét nem csak a gondviselés van hivatva felszárítani, hanem a másik ember is, a kinek vagyonát nem tette semmivé az ezerféle baj. Megalakították a humánus egyleteket, ott foly össze millió csepp egy mederbe, milliók szeretete egy hatalmas nagy eszmébe, a minek a neve jótékony-ság, szülője a szeretet, és célja elsimitani a sorsverés barázdálta redőket.

Ma már annyi ezerféle baj ellen, ezerféle egyesület működik, s ha közel a nyomor, az alamizsnáért kinyújtott kéz nem hiába kulcsolódik imára, megjelen az emberszerető könyörület az arra érdemes szerencsétlennél.

Mindnyájunk kötelessége a humánus egy-

letek pártolása, a humánus elvek istápolás nem csak egy osztályé, a könyörület nem néz születést, nem néz nyelvet, nemzetiséget, a humánus egyletek zászlója egy közös jelvénye annak a magasztos eszmének, a minek neve: szeretet. Nem kell ezt elfelejteni soha, még az oláh papoknak sem.

ny.

A gyulafehérvári önk. tűzoltó egylet zászlószentelési ünnepélye.

Husz éve, hogy fenn áll a gyulafehérvári önk. tűzoltó egyesület, husz éve annak, hogy a város polgárai vallás és nemzetiségi különbség nélkül önként ajánlkoztak arra, hogy „mind egyért és egy mindért“ a legjobb tehetségek szerint igyekeznek megküzdeni azzal az elemmel, mely fékevesztett haragjában egy emberöltő munkáját képes elpusztítani — a tűzzel.

E husz évi fenállás jubileumát az egylet új zászlójának felszentelésével kapcsolta össze.

A jubileumnak s ezzel kapcsolatban a zászló szentelésnek már 1893 évben megkellett volna történni, de közbe jött akadályok miatt ez évben lehetett csak megtartani.

Az ünnepség fényének emelésére hetek óta a legszélesebb körű intézkedések voltak megtéve, nem csak a közel fekvő városok rokonszülötte, hanem az ország számos hasonegyletei lettek meghíva.

Mint az országos tűzoltó egyesületek fővédnöke József főherczeg ő cs. és kir. Fensége is fel lett kérve az ünnepségben részvételre s az egylet által egy szeg küldetett Ő Fenségének.

A világ irigy; az én inas bajtársam sem álhatta meg szó nélkül, hogy fel ne jelentsen engemet, nem ugyan a rendőrségnél, mert hál' Istennek akkor, még most sem fogtak volna rajta, hanem a gazdánál, a ki aztán rövid úton ki is hallgottott, végig is tárgyalt rajtam. —

A boszuállás szelleme oda fészkelte magát szívembe; és sajgó részekkel bár, de olyan alaposan bele vágtam figaró collegámat egy álló tükörbe, hogy mind a kettőnket a majszter ur szedett össze. —

Engem elesaptak. — A mester apámat beperelte a tükör árért, de apám teljes őszinteséggel jelentette ki a bíróság előtt, hogy miután ő életében soha tükörért pénzt nem adott, ez uttal sem hajlandó egy krajczárt sem fizetni.

* * *

Végig próbáltak velem mindenféle mesterséget de önálló természetem miatt sehol sem tudtam megállapodni. —

A tisztas szabó mesterséget nem szivettem azért, mert olyan rettenetesen sokat kellett ültetni, és e mellett a majszterem sohasem adott enni eleget, miután azt állította, hogy egy kövér szabó: csupa képtelenség. —

A eszmadiaságot szívemből gyűlöltem, mert büszkeségem mindannyiszor arczomba hajtotta a vért, valahányszor valakinek a lábaihoz kellett borulnom, hogy mértéket vegyek. —

A kovácsnál kiállhatatlan volt az a pokoli láрма, és az, hogy a phosza azt kellett ütnöm, a ki nekem sohasem vétett, mikor én szivesebben basználtam volna a pörölyt az első segéd ellen, a ki minden ki-

TARCSA.

Beretvás Bendeguz.

Beretvás Bendeguz beszélt el a következő történetet; ő azt mondja, vele történt meg. — Én tehát kezdem és elbeszélem úgy, a hogy tőle hallottam; a középre helyezett csillagok a regény fejezeteit jelzik s egyuttal mutatják azt az időt, a mely alatt Bendeguz a mesét szötte tovább és tovább. —

* * *

Rettenetes éj volt; az ősztől kopasz fák ágain jajgatva surrant át a levegőben didergő északi szél, a temető ör kunyhója tetején észvesztő fájdalommal sikongott a halálmadár, mintha még ő is félne a halottak árnyékától, a házak ablakán a halotti marsot dobolta, a dühöngő zivatar és a kéményekbe hajmeresztő fűtytyöt rikkantott bele az éj szelleme. —

És én ebből nem láttam, nem éreztem semmit, mert keblemben is olyan vihar dühöngött, mihez képest tavaszi zephirfuvalom volt a Boreás vad danája.

Lehetnek emberek, a kik ellenmondást látnak abban, hogy én nem éreztem semmit és még is ilyen retentő hűséggel festem a zivatart; de ezt rögtön megértik, mibelyt kijelentem, hogy a másnapi lapokból olvastam el a vihar dühöngését.

Soha sem féltem semmitől, sem rablótól, sem orgyilkostól; de akkor remegtem. —

Remegtem, nem mintha kirabolhatott volna valaki; hiszen emberemlékezet óta nem volt egy forintom egy rakáson; hanem remegtem azért, mert: fáztam. —

Foglalkozásomra nézve diurnista voltam, az árva

lovak felsegélyezésére alakult emberbaráti egyesületnél; érthető, hogy napdíjaim képtelen kevésre mentek, miután egyetlen egy ló sem akarta bejelenteni a saját árvaságát. —

Tekintélyes családból származtam. — Apám meghaladta a másfél ölet és öklével akármely pilanatban leütötte az anyósát; anyám főnöke volt egy mosódnak. —

Ilyen származás után nagyon természetes, hogy nem is csinálhattak belőlem mást, mint urat. —

Lehettem 15 éves, mikor a gimnásiumot elvégeztem; de büszkeséggel kell megvallanom, hogy tanárain szeretete folytán az első gimnásiumnál nem juthattam feljebb. —

Nem volt a városban olyan gyermek, a kivel iskolába ne jártam volna; de ők nem lévén olyan albatatosak, mint én, rendszeren tovább haladtak, mint én. —

* * *

Lefutott a tizenöt év. — Apám arra az elhatározásra jutott, hogy engemet a latinok absolute nem szeretnek, így tehát egy szép napon kijelentette, hogy be ad borbély inasnak, mint a mely pályán hamarabb viselhetem a saját magam szerezte, uraságoktól levett férfi ruhákat. —

Borbélyságomra ellehet mondani, hogy: jöttem láttam, győztem. —

Jöttem és az első nap már élénk gyönyörrel láttam, milyen szakértelemmel csinálja egyik kollégám a szappanhabot, megvállom, a tényér felett kidudorodó szűziesen fehér buborék költői eszméket támasztott bennem, talán ez lett az oka, hogy egy az asztalra tett 20 krost azonnal elköltöttem.

József főherceg ur Ő Fensége főudvarmesteri hivatala útján a következőkben választott az egylet meghívására.

„A gyulafehérvári önkéntes tűzoltó-egylet nagytekinetű parancsnokságának

Gyulafehérvár.

A folyó hó 16-án József főherceg ur Ő cs. és kir. fenségéhez intézett t. felíratra a fenséges ur lf. megbízása folytán van szerencsém a Nagytekinetű parancsnokságot értesíteni, hogy a fenséges ur élénk örömmel méltóztatik üdvözölni az egylet sikeres működését s felvirágzását. — A zászlószentelési ünnepségben való részvételben azonban a fenséges ur akadályozva van s ennél fogva legkegyelmesebben megbizsa a főparancsnok urat az ezennel visszaküldött zászlószegnek beverésével.

Kiváló tiszteletem nyilvánítása mellett

Alesuth, 1894 évi augusztus 24-én

V e c s e y S á n d o r br.
főudvarmester.

Nagyon természetes, hogy a kegyelmes leirat, az egylet körében a legnagyobb örömet szülte.

September hó 8-án a délutáni vonattal már megérkeztek a tövisi, nagyenyedi stb. szomszéd egyletek nagyobb számú küldöttsége, s a miénkel megszaporodva a vonattól vidám zeneszó mellett vonultak be a tűzoltó laktanya udvarára.

Az ünnepségek első programja a 8-án este megtartott gyakorlat és a zászlóanyának Roska Józsefné rendőrfőkapitány és tűzoltó főparancsnok nevének adandó fáklyás zene volt.

Alig borult az est sötét fátyola a város felé, midőn az utczák esendjét tűzvész jelzése verte fel, a melán pislogó lámpák világát árnynyásótétitette a városház és a Jakabffy-épület előtt kigyuló bengáliai tűz.

A tanácsház ablakán sötét vörös fény ragyogott, mintha a tűzvész pusztító lángja hintett volna be vérvörös világot.

Néhány pillanat és a mindeunel felszerelt tűzoltóság macskaügyességgel volt fent a veszélyeztetett helyeken s hogy a vész utánzata annál hivebb legyen, mentő ponyvákhoz hozták le a beszorult családtagokat jelző egyéneket s a házak tetején zuhogva működtek a tűzoltó fecskendők, épen mintha imminens veszélyt kellett volna elhárítani.

A jól sikerült gyakorlat csaknem félórát tartott, csak aztán, midőn kialudt a vészt jelző fény, vonultak vissza a tűzoltó laktanyához.

Fél óra multán felharsant a zene s a nagy dob éjzavaró bassusa mellett, szépen rendezett fáklyás menettel vonult az idegen vendégekkel megerősített tűzoltóság Roska József főparancsnok lakásához, a hol Hajós István, mint a legöregebb tűzoltó tartott az egylet nevében beszédet a zászló-anyához. Ő utána a tövisi tűzoltó főparancsnok beszélt nagyon ügyesen és élénk éljenzéstől kísérve.

A zászlóanya Roska Józsefné Ő nagysága nevében férje választott egy igazán szép beszédben, melynek végső „Isten áld meg“-jére újra felharsant a tűzoltó zene s egy dallal véve bucsut, impozást menetben fejezte be a fényes fáklyás zenét. Este a sétatéri kioszkban ismerkedési estély volt.

A tulajdonképeni zászló szentelési ünnepély folyó hó 9-én vasárnap tartatott meg. E czélra a Hannel ház előtt egy zöld ágakból font sátor lett felállítva, melynek kerületében a néző közönség számára számozott helyek rendezettek be. A beszentelést szent mise előzte meg, a melyen részt vettek a városi notabilitáson kívül Kirchhammer generális várparancsnok, Alt tűzér alezredes, Rieger alezredes geniedirektor urak is.

Tíz órakor vonult ki a menet az apácázák templomából élén a felszentelést végző egyházi személyekkel, a zászló anya tizenkét nyoszolyó lány és ugyanannyi vőfélylyel.

A zászló és a zászló szalag az e czélra készített emelvényen a sátor alatt egy asztalra lett elhelyezve, az asztal mögött a zászlóanya és a nyoszolyó lányok foglaltak helyet.

A menetet üdvözlő tűzoltó zene végső hangjai után Dr. Tódor József székesegyházi kanonok, országos képviselő egy remek beszédet tartott az összegyűlt közönségnek, aztán Ő Excellentiájának a püspöknek megbízásából Ő Nagyméltósága képviselőjében beszentelvén a zászlót, megkezdődött a zászló szegek beverése.

Az első szeget a zászlóanya ütötte be egy szép jelige kíséretében, a másodikat dr. Tódor József kanonok ur Ő Nagyméltósága Lönhárt Ferencz püspök ur nevében, a harmadik szeget Roska József főparancsnok Ő cs. és kir. Fensége József főherceg ur megbízásából illesztette a rudba. A fenséges főherceg nevének említésénél riadó „éljen“ visszhangozta azt a szeretetet, a melylyel a legmagyarabb főherceg minden magyar szívében él. Szeget ütöttek még be Novák Ferencz kir. tanácsos polgármester a város közö-

sége és a saját nevében, Kirchhammer Sándor generális, Alt tűzér és Rieger genie alezredes urak, Dr. Mohay Sándor orsz. képviselő, dr. Téry Ödön, a különféle egyházak lelkészei, a takarékok képviselői, a képviselve volt tűzoltó egyletek képviselői, a városi intelligenciából és polgárságból számosan. Az ünnepélyen Debreczen sz. kir. város önk. tűzoltó egyesülete is képviselve volt, melynek képviselőjében Publik Ernő főparancsnok jelent meg.

Élénk visszatetszést szült, hogy míg minden egyház képviselve volt, addig a gör. k. egyház képviselőjében egy román lelkész sem jelent meg, és a „Julia“ oláh bank képviselője is hiányzott. —

A szegek beverésének 12 óra után lett vége. —

Délután a Hungária disztermében 200 teriékü banquette volt; a melyen a vidéki vendégek és a helybeliek közül is nagyon sokan vettek részt. —

Az első felköszöntőt Novák Ferencz kir. tanácsos polgármester mondotta József főherceg ur Ő Fenségére; mint a ki magas születe daczára leszált érző, szerető szívével az ország polgáraihoz, s a legnemesebb erényből, az emberszeretetből, jótékonyaságból részt kér magának. Szünni nem akaró éljenzés bizonyította, hogy a Fenséges ur iránti szeretetnek minden magyar kebel igazi melegágya. —

A második toasztot Dr. Tódor kanonok ur mondotta a zászlóanyára, a kinek imája áldást fog hozni a zászlóra, mely alatt humánus elvek egyesítik a város polgárait. —

Ezenkívül toasztot mondtak még Dr. Mohay Sándor orsz. gyűlési képviselő, Issekutz János ügyvéd, Dr. Elekes Viktor ev. ref. lelkész; Petrovits kristyori tűzoltó főparancsnok, a tövisi főparancsnok Slafkovits, a szászsebesi főparancsnok, Bartha törvényszéki bíró, Kóródy Péter, Dr. Vass Albert theologiai tanár és Imets F. Jákó székesegyházi kanonok, városi plébános urak. —

A legnagyobb hatást az Imets kanonok ur toasztja érte el, a midőn igaz hazafiságtól lángoló beszédben vágta a román lelkészek szemébe a megrovást, a miért a humanitás zászlójának ünnepéből politikát csinálnak és így fel akarják zavarni azt a békes egyetértést, a melyben minden ember szívének össze kell dobbannia akkor, midőn az elemek hatalmával küzd egyik ember a másikért. — Az igaz szívből fakadó őszinte szavak hatása alatt riadó éljenzésben tört ki a tetszés az elmondott toaszt után. —

Délután öt órakor ért véget a banquet, a mely után a lövészkerthebe vonult ki az egész társaság, hogy részese legyen egy disznó sütéssel összekötött, szabadban tartott mulatságnak. —

Este a Hungária disztermében táncmulatságot tartottak, a mely csak a késő hajnalban ért véget. —

Az ünnepségen 10 egylet volt képviselve, ott láttuk a debreczeni, tövisi, nagyenyedi, szászsebesi, kolozsmonostori, kristyori, alvinczi, amváradjai stb. egyletek képviselőit.

Üdvözlő táviratot küldtek Zeyk Dániel főispán, Csathó János alispán, Török Bertalan főjegyző urak és Papp Miklós treneséni pénzügyigazgató ur.

Rég nem volt szebb ünnepély városunkban; adja az Isten, hogy az új zászló egyesítse az egyletet igazán egy magasztos czél érdekében és ne felejtse azt soha, hogy a humanitás zászlójának mindég ott kell lengeni, a honnan a szükségben levők esdő szava száll felénk. —

i. r.

mondható módon adott irántami megvetésének kifejezést. —

A lakatostól rettenetes ügyességem miatt kellett eltávoznom, miután a második nap már tolvaj kuleszal mind elloptam a tensasszony tejfelét. —

És ma ilyen viharos mult után végre elértem ezéomat: ur vagyok. . . Első osztályú díjnak az „Arva lovak“nál. —

* * *

Kánya Katalin, egy nyugdíjából elcsapott pénzűgyőrnek volt a lánya. — Ott lakott a szomszédomban, ha nem volt mit ennem, mindég az ő ablakán merengtem, hogy lássam a kis enniválót.

Soha szemérmesebb leányt rajta kívül nem láttam, mindég lestőtötte a szemét, valahányszor átábrándoztam hozzá és a mellett oly tökélyre vitte a pirulást, hogy ha felolvastam neki egy-egy kíváncsú részt „Naná“ból, veresebb lett, mintszeles idő előtt a nyugoti ég alja. —

Száz szónak is egy a vége, mi megszerettük egymást. — Ő szeretett engem egy ártatlan finánczleány szűz szerelmével, én imádtam őt, azzal az érző szívvél, a mely hivatásomhoz okvetlenül szükséges volt.

Hányszor kapott rajta bennünket a méla hold, a mint egymás ajakán csüngtünk; hányszor takart be bennünket a sötét éj szemérmes fátyollal.

Én megkértem őt atyjától, a ki ezer örömmel bizta reám egyetlen leányát; kit még anyja után olyan érzelemmel szeretett, a milyen csak egy Kánya keblen fakadhat.

Boldogul éltünk egész mostanig. — Katalin szerelme nem vesztett hevéből irántam semmit, sőt égőbb

ággal lobogott, különösen mióta az első hadastyán egylet egyenruháját felhuztam. — Én szerettem Katalint, olyan szeretettel, a milyennel csak egy olyan ember szerethet, a kinek nincs más foglalkozása, szerettem imádattá fajult, a mikor egy szép napon két liter borral jött haza.

És most mindennek vége.

* * *

A nagy gyakorlatra egy szekereszt szállásoltak be arra az udvarra, a melyen én és Katalinom lakott.

A szekeresz, szekereszknél szokatlan bátorsággal mertült bele Katalinom nézésébe. — Oh! hányszor lepte meg őket a méla hold, mikor egymás ajkán csüggtek és hányszor sötétült el az éj areza a női családtság felett.

Én tudtam, de én nem leptem meg őket, mind a méla hold; mert bár szerettem Katalint; de jobban szerettem életemet, melyet könnyen kioltthatott volna a szerelmes szekeresz szekereszknél szokatlan bátorsággal.

Megfújták az indulót és Katalin? itt hagyott engem és megszökött egy szekereszszel

* * *

Sivit a szél, vad danája bele zug lelkem kinjába; sápadt arcomon szomoruan suran át a holdvilág halovány sugara; a kémény felett még vijog a kuvik és én itt Dante poklával keblemben szomjazom a vért, a bü szekeresz és a hűtlen Katalin vérért; de ők nincsenek schol; pedig ha megkapom, akkor lehámozom szívről a testet s a két család húsarabot

Nem tudta tovább mondani, már a negyedik liter itta és beesett az asztal alá.

Nem mese ez, sok ember maga csinál a fiából Beretvás Bendeguzt.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1894 szeptember 13

— **Uj hitszónok.** Róm. katolikus plebániánkuk új hitszónoka van t. Héjja Kálmán személyében, ki e hó 9-én, vasárnap tartotta városunkban székfoglalóját nagyszámu ájtatos hallgatók jelenlétében és épülésére. A tisztelendő hitszónok ur nagyterjedelmű érczes hanggal bír s előadása mindvégig kellemesen köti le a hallgatók figyelmét. Üdvözljük őt fontos állásában, s kívánjuk, hogy művelt lelke gazdag tárházának ragyogó kincseiben sokáig gyönyörködhesünk.

— **A 82-ik gyalogezred** a nagy gyakorlatok befejezte után megérkezett hozzánk: szívélyes Isten hozottal üdvözljük őket annyival inkább, mert az egész ezred magyar. — A 82-ik gyalogezred ezredesének neve pedig elég garancia arra nézve, hogy biztosítva lássuk a polgárság és katonaság közti jó viszonyt. — Az ezred zenekara hétfőn este a sétatéri kioszkban játszott; meg kell vallanunk, hogy annyi művészetel katona zenét rég nem hallottunk játszani és nem is mulasztjuk el köszönetünknek kifejezést adni, úgy az ezredparancsnok urnak, mint a zenekar karmesterének a szerzett élvezetért.

— **A vasárnap megtartott tűzoltó zászlószentelési ünnepélynek** szép verőfényes idő kedvezett. Ünnepelt e napon maga a természet is, magára öltvén aranyos palástját, mintegy jelezni akarván azt, hogy ez ünnepély magasztosságát mindenki a külső megjelenésben is tartozik emelni. Már reggel 8 órakor nagy csoportokban hullámozt az ünneplő közönség a főtéren, az irtalmas nővérek kápolnájának szomszédságában Moreno Ilyés kereskedő, tűzoltó-egyleti rendfentartó szakaszparancsnok által sok gonddal és jó izléssel készített sátor elé, hol a zászlófelavatás végbe menendő volt. A sátor előtt elhelyezett padokban mintegy ötszázan foglaltak helyet városunk hölgyközönsége, mely ez alkalomra valóságos bálj tolettében jelent meg. Az ültőhelyet aztán körülkoszorozta egy beláthatlan néptenger, melynek hol ezen, hol másik pontján láttuk Dergán Béla rendőrbiztost négy mellé rendelt rendfentartó tűzoltóval buzgólkodni a rend fentartásán. A közelben levő házak ablakain bágyadt tekintetű kisasszonyok aranyos fűrtű és bogár hajú fejceskéi képezték a nagy körre fonódott koszorúnak ritkán szemléltető drágaságait. Pontban 10 órakor felhangzott a „Vigyázz“ vezényszó Körner József főparancsnok-helyettes ajkain, melyet nyomban követtek az egyes szakaszok parancsnokainak hasonló vezényszavai. A vezényszavak elhangzása után a tűzoltó zenekar Rákóczy indulója harsant fel, melynek hangjai mellett vonult ki a templomból a már felszentelt zászlót hozó közönség. A nemzeti szalagokkal felékesített párnán elhelyezett zászló után nyomban Roska Józsefné urasszony zászlóánya jött vadgalamb szín selyem uszályos ruhában, kezében virágcsokorral és karján Damó Vilmos alvinczi főszolgabíró tűzoltó főparancsnoknak. A zászlóánya után jöttek a nyoszolyó-leányok és a vőfély urak, kik az emelvényen a zászlóánya köré elhelyezkedve, gyönyörű képet formáltak a néző közönség előtt. Nyoszolyó leányok és vőfélyek voltak: Novák Zulej, párja Jonás Gyula; Kovács Margit, párja Csiky János; Jonás Juliska, párja Joksmann Nándor; Demerlein Teréz, párja Péter János; Halász Jolán, párja Fuchs Nándor; Grün Fáni, párja Rémán Zsigmond; Berreck Regina, párja Benedek József; Megay Blanka, párja Löw Emil. Az elhelyezkedés megtörténte után kezdetét vette a szegbeverés, melyet Dr. Tódor József székesegyházi kanonok eszmékben gazdag, nyelvezetben szép szónoklata előzött meg. A szónoklat végén a fellelkesített közönség megéljenezte a szónokot, ki először vert szeget az erdélyi püspök Lönhart Ferencz nevében. Lapunk más helyén adunk számot arról, hogy minő sorrendben folyt le a szegbeverés ceremóniája, a minek végeztével megtörtént a zászlóátadás Novák Ferencz, kir. tanácsos polgármester és a zászló átvétel Roska József rendőrkapitány, tűzoltó főparancsnok által.

Ezután a zenekar különböző indulói mellett haza kísérté a diszben és teljes felszereléssel kivonult tűzoltósereg a kibontott zászlót, mely mint értesültünk, több mint 530 frtba került.

Délután 2 órakor közebed volt a „Hungária“ éttermében, melyen mintegy kétszázan vettek részt úgy az uri rend mint a polgárság köréből. A közebed fényét emelte a zászló-anya és a koszorus leányok jelenléte.

A közebed végeztével a tűzoltó zenekar riadót fűtt, melylyel a táncvizigalom kezdetének idejét jelezte. Rövid idő múlva a laktanya előtt összegyűlt a mulatni vágyó tűzoltó ifjuság, innen katonás rendben kivonult a „Lövész“-hez czimzett nyári mulató helyiségbe, hol aztán megeredt a jó kedv, megkezdődött a táncz, vígan járták a neki tűzűlt párok egész addig, a mig csak az idő megengedte. De itt még nem szakadt vége a mulatságnak. A társaság nagy része bevonult a Hungaria diszes táncztermébe, hol aztán kivilágos kivirradtig általános örömek között tovább mulatott. A zászlóanya, ki mindenütt ott kívánt lenni, az egész ünnepség alatt általános figyelem és bálványozás központja volt. Jól esett látnunk azt a kedves és szeretetre méltó leereszkedő modort, mit a zászlóanya ő, nagysága minden kivel szemben tanusított. Nem is mult el egy perc sem a nélkül, hogy hol itt, hol ott ne hallottuk volna a szívből jövő jó kívánságot, melynek refrainje minduntalan ez vala „Éljen a zászlóanya!“ Valóban, nagyon sokáig fogunk a legkellemesebben ez ünnepélyre visszagondolni.

— **A helyi 82. ezred zenekara** vasárnap este a „Hungária“ szállodában játszani fog. A programmban válogatott magyar darabok is lesznek. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Schunda V. J.** csász. és kir. udvari hangszergyáros, a közel egy félszázad óta fenálló üzletét zeneműkereskedéssel és kiadással hozta kapcsolatba. Ennek vezetésével Menner Sándor urat bizta meg, aki már 13 év óta e téren üzletvezetői minőségben működött. Schunda urnak jó hírneve elég garanciát nyújt, hogy új vállalata is a mai kor igényeit minden tekintetben fogja kielégíteni.

— **Nem lesznek többé hangjegyek.** Pétervározt Poperekov, a ki valóságos zenebolond, a zongorajáték megtanulására egészen új rendszert alkotott. Ez a rendszer igen könnyű és egészen alkalmas, hogy a zongorajátékot örökre tönkre tegye. Poperekov szakít a hangjegyekkel, de a helyett az arabszámokat használja. A tanuló egy füzetet kap, amelyben 85 szám van apró lapokon; ezeket a lapokat egyes számonkint szét kell vágni és a billentyűkre ragasztani. Mikor a billentyűk meg vannak számozva, a tanuló az új rendszerű hangjegyfüzetet veszi maga elé, a melyben az eddigi szokásos hangjegyek helyett számok jelzik a egyes hangokat, és ha a számokkal és azoknak fekvésével kellőképen megismerkedett, épen úgy játszhatik a zongorán, mint más ember a hangjegyekről Technika, érzés és tehetség az új rendszer szerint mellékes dolog, mert e rendszerrel a sikefnéma ép oly könnyen megtanulhat zongorázni, mint a legjobb hallásu ember. A szerző a hang — illetve számjegyfüzethez néhány megjegyzést is csatol. Így a többek közt megjegyzi: „Azzal az ujjal kell játszani, a melyikkel a legkényelmesebb. Mindamellett nem csupán egy ujjal kell gyakorolni, hanem lehetőleg mind a két kéz valamennyi ujjával. Porekov az egész világra biztosította magának az új tanítási rendszer terjesztésének jogát.

— **Az álmatlanságról.** Egy new-yorki egészségügyi szaklap érdekes megfigyeléseket közöl az álmatlanságról, mely sokszor abból származik, hogy az illető nem aluszsa ki magát rendesen. Figyelmezteti olvasóit, hogy ne hagyják magukat tévutra vezetni a példaszótól: „A ki 9 órát alszik, az bolond“. Mindenki aludjék annyi ideig, a mennyit természete megkíván; de viszont, ha kialudtak magunkat, ne maradjunk tovább az ágyban. „Égy másik közmondás így szól: „A természet 5, a megszokás 7, a restség 9 és az elveteműtség 11 órát szokott aludni,“ a mi azonban sántít mert a természet nem éri be rendesen 5 órával. Lassaukint ugyan rászokhatunk, hogy alvásunkat megrövidítsük, de az a szervezettől függ, hogy türi-e a kevés alvást, anélkül, hogy felmondja a szolgálatot. Vannak, a kik 9 órát alusznak, anélkül, hogy bolondok vagy restek volnának. Goethe például kilencz órát aludt, mikor halhatatlan művein dolgozott; és Newton hasonlóképen cselekedett, a mi azt mutatja, hogy az alvás nem csak a test fáradtságával, de a lelki fáradtsággal is arányosítva van, a felnőtt egészséges ember rendesen beéri 8 órai alvással, ha csak különösebb testi vagy szellemi munkát nem végez; de ha szükségét érzi, alhat többet is. „Az aludj, a mig álmos vagy,“ helyes szabály. Az alvás gyakori megrövidítése könnyen okozhat álmatlanságot. A nappali szenderegés pótolja ugyan némileg az éjjel elmulasztott alvást, azt azonban nem jó megszokni. Sokkal helyesebb lekötni a nappali álmoságot, ha álmatlan éjjelünk volt, és másnap éjjel aludni ki magunkat. „Bánatos, vagy kellemetlen gondolatok eltűnik az álmod, azért jó tőlük lefekvéskor szabadulni.“ mondja a bölcs amerikai lap,

arról azonban nem ad felvilágosítást, hogy miképen szabadulhatunk meg tőlük.

— **Hány lépést tesz az ember egy év alatt?** Egy unatkozó svájci orvos nemrégiben ki számítottá, hogy egy felnőtt ember hány lépést tesz egy év alatt. A türelmes tudós teljes 12 hónapig hordta magánál a lépésmérőt, a mely tudvalevőleg a lábak működéséről pontosan beszokott számolni. Az orvos feljegyzései szerint az egész évben megtett lépések száma 9.760.000-re rug, e szerint egy napra 26.640 lépés esik. Ha minden három lépésre egy méternyi utat számítunk, akkor a tudós tizenkét és fél kilométernyi utat tett meg naponkint. Ami különben azt mutatja, hogy az orvos urnak igen tisztességes praxisa lehetett.

— **Akit a király gyakorlatra hív.** Nemes Bugár István tipikus alakja Vác városának, na meg tisztelik is, mert hát huszárörmester volt 1848-ban. Az öreg vitéz a napokban ülte aranylakodalmát erőben és egészségsben, sok tisztelőjének gratulálása mellett. De ez mind semmi, mert a napokban Bugár István huszárörmester parancsot kapott, hogy vonuljon be a balassagyarmati királygyakorlatokra.

Az öreg harczos nagyot nézett s aztán örömtől ragyogott az arca mondván:

— Anyjuk, király ő felsége, a ki bizonyára halott az arany-lakodalmunkról, bizonyára látni akarja, hogy mozognak-e még azok a régi katonák, akik anynyiszor elpáholták a nimetet. No hát majd meg látja jó királyunk ő felsége, hogy még most is megtudnánk verni a nimetet.

Nagyban is folyt az öreg készülődése, ki akart tenni magáért. Az anyjuknak megmagyarázta, hogy egy gyakorlatra készülő huszárörmester nem lehet anyám asszony katonája, annak be kell nézni a koresmába egy-két pohár borra.

Volt mit hallani az ismerősöknek, Hogy a király látni akarja a régi vitézeket. De meg is látja ám!

Az öreg harczos kinyilatkoztatta, hogy a megtiszteltetés miatt nem is beszél máskép, mint pekingtől s a dicsekvésen kívül mindig csak ennyit mondott:

— Koc-cin esünk-csak.

Végre elérkezett a nagy nap. Az öreg harczos berukkolt a huszár-gunyáért. A parancsnokságnál tartalékosnak nézték a nyalka öreget, de mégis megkérdezték, hány éves.

— Hetven, jelentem alásan.

— Micsoda maga?

— Huszár örmester.

— Hogy hívják?

— Nemes Bugár István.

— Bugár István huszárörmesterre már nincs szükségünk, mert az már berukkolt. Kend azt a behívó jegyet csak tévedésből kapta. Elmehet kend haza.

Az ősz vitéz úgy ment el, mint a kit leforráztak. Alig tudott haza lépkedni. Az ismerősöknek ezzel fejezte ki bánatát:

— Ezt jobban resteltem a nimettől, mintha az a másik nimet 49-ben felakasztott volna!

— **Az asszony kérésére.** Lelketlen módon tétette el láb alól megunt férjét egy kistradai gazda. ember felesége; az asszony ugyanis megunnván a férjével való egybangu életet, a náluk levő szolgálégény-nyel viszonyba állott. A férte elkergette a szolgát házától. Minthogy ez az asszonynak nem volt inyére, levezetni kezdett a szolgálával s arra kérte kedvesét, hogy tegye el a férjét láb alól s akkor őt fogja boldogítani szerelmével. A szolgál sokáig habozott, de mikor az asszony azt irta, hogy ha kérését nem teljesíti, akkor mással kezd viszonyt, a szolgál lépre ment s még aznap este Kis-Radára utazott, ahol Kovácsot feleségével a szérűskertben levő szalmakazal tövében alva találta. A szolgál rástította Kovácsra fegyverét s oly biztosan ezélt, hogy Kovács szörnyet halt. Kovács sógora a zalavári csendőrségnél följelentette az esetet, mely a gyilkos szolgát s az asszonyt is letartóztatta. A szolgál s az asszony, a gyilkosság értelmi szerzője, a bíró előtt töredelmes vallomást tettek.

— **Tüsszentésen szerzett miniszteritárca.** Izabella spanyol királynő uralkodásának első éveiben a miniszterek tudvalevőleg olyan gyakran változtak, mint az időjárás. A fiatal királynőt úgy elfoglalták a szívbeli ügyei, hogy miniszteriumalakításra, vagy más ehez hasonló csekélyiségekre alig maradt ideje. Egy napon, midőn véletlenül megint miniszterbukás volt, X. udvarképes birtokos látogatásra ment egy Madridban lakó barátjához, kit legnagyobb meglepetésére dolgozó asztala mellett talált.

— Hogyan? Te dolgozol?

— A mint látod. Azonban bocsáss meg, hogy hosszasanban nem időzhetem most veled, mert . . . Mert?

— Az udvarhoz rendelték, és ha nincs sürgősebb dolgod, kísérj el.

Mindketten a királyi palotába mentek. A birtokost tüstént a királynőhöz birták. A másik az előszobában maradt és várakozott. Azonban sokáig kellett várakoznia, mert benn a tanácskozás, mely egy új miniszterium megalkotása körül forgott, órákig elhúzódott. Már szívesen el is ment volna, de a kíváncsiság viszsztatartotta, pedig csak úgy borzongatta a hideg a fűtetlen előszobában.

Eközben a tanácskozó teremben erősen foly a vita a felett, ki legyen a pénzügyminiszter. ki a közmunka miniszter, kinek adják a hadügyi tárczát?

Végére is minden tárczára találtak embert, csak a földművelésügyre nem. Gondolkoznak, gondolkoznak, a mint egyszerre csak halják, hogy kívül valaki nagyot tüsszent.

— Ki tüsszent itt az előszobában? — kérdi a királynő?

— X. ur, hangzik a felelet.

— X. ur? No ez éppen alkalmas ember rá, mondja a királynő. Ő lesz a földművelésügy miniszter.

A náthás urat behívták és a minisztérium — teljes lett.

Ministeri rendelet.

A Szerbiába vitt borok vegyelemzése tárgyában.

A kereskedelemügyi miniszter, a fölünk Szerbiába vitt borok vegyelemzése tárgyában a következő rendeletet adta ki: Tapasztaltatván, hogy a szerb vámhivatalok a fölünk Szerbiába vitt borok vegyelemzésénél érdekeinket sértő módon járnak el, ezen eljárás megszüntetése céljából a szerb kormányval tárgyalások folytak, melyek eredményeképp a szerb pénzügyminiszter folyó évi május hó 16-án 5,746. szám alatt rendeletet intézett a vámhivatalokhoz.

Ezen rendeletnek tartalma kivonatolva a következőkben foglalható össze:

A vámhivatalok folyó évi július hó 1-től kezdve nem valamennyi, hanem csak azon borküldeményeket tartoznak vegyelemzésnek alávetni, melyekre nézve a szemle alkalmával azon kétely merül fel, hogy a finom borok közé sorolandók, avagy, hogy nem tartalmazznak-e az egészségre ártalmas anyagokat.

Az ily borküldemények megvizsgálás végett a belgrádi vámhivatal vegyészeti laboratóriuma-hoz küldendők, mely a vizsgálatot azonnal és még aznap tartozik megejteni, az eredményt pedig legkésőbb a következő nap közölni. Az egynemű borból álló nagyobb küldeményeknél csupán egy minta küldendő be.

A vizsgálat a szín, kén, kénartalmu anyagok, fémek, szesztartalom, kivonat anyag, glicerín, sacharin és salicylsavak tekintetében ejtendő meg.

Az oly finom borból, melyeknek minősége iránt kétely merült fel, szintén minták vevendők és azok a vámhivatali vegyészeti laboratóriumhoz küldendők, azonban minden egyes esetben az ok is megjelölendő, melynél fogva a bor finom minőségűnek és a tórsarainak fizes alá esőnek tartatik.

Ha a borbevivők a vámhivatalnak oly bizonyítványt mutatnak fel, melyet azon államnak vegyészeti intézete állított ki, a honnan a bor behozatott, és ha ezen bizonyítvány a borküldeménynyel egészben véve

megegyez, akkor az Szerbiában újabb vegyelemzésnek nem vettetik alá.

Minden egyes vegyelemzésért a vámhivatal által a bevivőtől előzetesen 5 dinár szedendő be, mely összeg a bormintával egyidejűleg a vegyészeti laboratóriumnak megküldendő.

Előnyösek-e a gazdára a most divatba jött heremag kötések.

Köztudomás, hogy egyes kereskedők — főleg erdélyi gazdákkal — az idén termelt heremagra nézve határidőüzletet kötöttek, vagyis előre vásárolták meg a termést, biztosítva maguknak sok esetben előleggel az illetők termelvényét. Ha azonban ezen ügyleteket megvizsgáljuk, legtöbb esetben látni fogjuk, hogy nem számítvák másra, mint a termelők elvakítására, mert igaz, hogy egy jó csomó pénzt kap a gazda, de uzsorakamatokat fizet érte.

A kötések ugyanis majd mindig oly módozattal jönnek és jöhetnek még létre, hogy az ár egyelőre meg nem állapíttatik, hanem csak később. És pedig azon az áron kötelezik magukat a termelők szállítani, a mily ár bizonyos előre meghatározott napokon a Budapesti terménytőzsde-n jegyezve és a „Pester Lloyd“ tőzsdei jegyzések rovatában publicálva van. De itt rejlik a dolog bibéje, a mennyiben fűfingos kereskedők ezen jegyzéseket nagyon is befolyásolhatják. Ugyanis a kötések legtöbbnyire olyképp szólnak, hogy a termelő köteles 2-4 frttal olcsóbban szállítani a heremagot, mint a megállapodott napon tőzsdeileg jegyezve van.

Eltételezve attól, hogy a legolcsóbb ár a leggyakoribb esetben a bánáti heremagra vonatkozik, mely mint ismeretes apróbb szeménél fogva jóval kevesebb értékű, mint a ti zavidéki és erdélyrészi, ama körülményt, hogy tőzsdei jegyzésekben a heremag provenienciája nincs kiírva, a kapzsi kereskedő arra használhatja ki, hogy ezen bánáti, tehát kevesebb értékű heremag olcsó árát veszi alapul a többet érő tiszavidéki és erdélyrészi mag beváltásánál. Ezen legalacsonyabb árból levonja még az említett 2-4 forintot különbséget és im nem kell nagy tudomány annak kiszámításához, esetleg mennyivel lesz a gazda megrövidítve. Felmentendők tartom e helyen, hogyan készülnek a tőzsdei jegyzések? Ugyanis a felesketett ügynökök naponta megjelennek a tőzsdei titkári hivatalban, jelentést tesznek az nap tényleg kötött ügyletekről és az ezekben előforduló legalacsonyabb és legmagasabb ár

képezi a tőzsdei jegyzés alapját, vagyis példákkal illusztrálva ezt, ha bánáti lőhere 52 forintjával lőn vásárolva, erdélyi pedig 62 forintjával, akkor a tőzsdei jegyzésben csak ennyi áll: lőhere 52 forinttól 62 forintig.

Most ha az illető kereskedő fűfingja mellett lelkiismeretlen is, hogy oly árakat akar jegyeztetni, melyek éppen szája izére valók, akkor odarendel magához egy felesketett ügynököt vagy elmegey hozzá a tőzsde-re, átad neki p. o. egy kisebb quantum lőherét eladásra 50 forintjával, mely ugyan 58-60 frtot ér, de anyagot szolgáltat az olcsó jegyzéshez és néhány métermázsánál veszített csekélységet busáson behozhatja a kötével alapján vásárolt nagyobb mennyiségű heremag árának megállapításánál. Az ügynök is, a tőzsde is kifogástalanul járnak el, mert tényleg kötött vételek és eladások alapján igazodnak. Ha tehát kötésekkel erősen engazsált oly kereskedőknek — kiknél a lelkiismeretesség, mint említém, nem első pontja az élet-szabályoknak — hanem csak a minél nagyobb üzleti haszon elérése képezi a főcélt, érdekében áll az ár-jegyzéket szabályozni, ezt az itt körülírt módon nehézség nélkül megtehetik. Ez oly lehetőség, a melyet a tőzsdei ügyletek természetével behatóan ismerősök igen jól tudnak.

Lehetséges tehát, hogy sokan a határidőre eladó termelők közül az árjegyzésre megszabott napokon azon meglepő jelenséggel fognak találkozni, hogy a heremag ára leesett — s heremagukat potom áron vesz-tegették el.

Erről kívántam a heremagtermelő gazdákat felvilágosítani. Ha tehát a gazdák kötésekkel tesznek, óvakodjanak attól, hogy fűtételekbe bele menjenek s ha már kötöttek, akkor tegyenek be tíz árakat. Mindig az tesz legjobban, a ki már kész árujával keresi tel a piacot. A concurrentia igazán egészséges regulátora az áraknak. A magával hozott pontos minta alapján megkínálja a termelő a kereskedőket és a legtöbbet ígérő realis embernek oda adja és szállítja. Ez a realis üzlet. Ennél nem fenyegeti a gazdát az a veszély, hogy machinatiókkal esetleg némely lelkiismeretlen ember lefőznie őket. Nem a tőzsdei befolyásolható árjegyzés szerint ad el, hanem önmaga jegy i az árt és önmagát tévutra bizonyára vezetni nem fogja.

Marthner Ödön.

HIRDETÉSEK

Sz. 2971—1894 tkvi

97 1-1

Arverési hirdetményi kivonat

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zsavia Petru és társai végrehajtónak Zsavia Petru lui Vaszilie végrehajtást szenvedő elleni 16 frt 25 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a borsómezői 418 szíjkyben A + 1 2 rsz. 1985/3, 1981/3, 1983/3, a borsómezői 119 szíjkyben 1. 3-9 10-15. 20-22, 23 rsz. alatti ingatlanok kéthuszonnegyedrészére és pedig 834 hrsz. 4 frt. 1054 hrsz. 48 frt 1160 hrsz. 14 frt. 1245 hrsz. 3 frt. 1293 hrsz. 16 frt, 1294 hrsz. 28 frt 1360 hrsz. 34 frt. 1330 — 1342 hrsz. 160 frt. 1526 hrsz. 20 frt. 1696 hrsz. 2 frt. 1704 hrsz. 4 frt. 1706/1 hrsz. 4 frt. 1716, 1717 hrsz. 2 frt. 2021 hrsz. 15 frt. 2293 hrsz. 10 frt. 2679/3 hrsz. 2 frt. 2947 hrsz. 10 frt. összesen 415 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1894 évi október hó 2-ik napjának délelőtti 9 órájkor Borsómező községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy annak az 1881 évi LX t. cz. 170 § értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól Gyulafehérvárt 1894 augusztus hó 1-én A kivonat hitelességét igazolja.

Imreh József,
kiadó.

Nyiltér*)

Selyem hamisítvány. Egessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem mely zsiros színt szalonnás lesz és könnyen törlik lassan tovább ég minthogy rozstálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. **Henneberg & Co.** (cs. kir. udvari szállító selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönyekre való, akár egész végekre levő valódi selyem szöveteiből. Svájcba zimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyegragasztandó.

E rovatban megjelenő közleményekér semmi felelősséget nem vállal el a Szerk.

TERMÉSZETES SZÉNSAV.

Hogy t. vevőiknek a szénsav vételét megkönnyítsük,
Ungár Albert urnál Gyulafehérvárt
GYÁRI RAKTÁRT
rendeltünk be, és felkérjük a t. vevőket szükségleteik fedezése iránt
Ungár Albert képviselőnkhez fordulni.
Önműködő sörnyomó készüléket és mag. nyomó ventileket
Szikvíz és pezsgőbor gyárainak
a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett
szállítunk.
Báró Apor féle szénsavgyár
IGAZGATÓSÁGA.

Nyom. Papp Györgynél a püsp. lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvárt.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
az egészségnek leghasznosabb
SZIVARKA PAPIR

ÜGYELJENEK A JEGEREPE
ÖVAKODJANAK MINDEN ÜZÁNYÁSTÓL